

Krigsministeren (Kauffmann):

Der er fra flere Sider fremkommet Udtalelser om, at jeg søgte at forhindre de militære Medlemmer her i Salen fra at udtale sig frit. Jeg maa have udtrykt mig høist uheldigt (Stemmer: Ja!), dersom det kunde opfattes paa den Maade. Jeg har ganske sikkert sagt til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at jeg for hans Skyld havde haabet, at han havde udtalt sig anderledes eller heldigere, men jeg tilføiede, at det ingenlunde var, fordi han ikke havde Ret til at gjøre sin Sagtyndighed gjældende, og ingenlunde, fordi han ikke lod sig forlede til som andre Venner at tage et saa stort Hensyn til Andres Sagkundskab, at det skulde tvinge ham til at holde sin Mening tilbage, men jeg sagde, at det var af den Grund, at det ikke var heldigt for ham at opponere, naar han ikke havde gode Grunde, bedre Grunde at anføre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Dvermoes) omtalte atter, at der havde været en Uoverensstemmelse tilstede mellem vore Anskuelse om Landets Forsvar, som nu er hævet. Jeg tror, at jeg har haft fuldstændig Ret i den Udtalelse, jeg fremkom med, at, dersom Nogen har Anledning til at overraskes ved en saadan Samstemning, da er det mig. Thi ganske sikkert er der i Forsvarsplanen udtalt, at man saavidt muligt skulde forsvare Sjælland og Fyn, men det er temmelig tydelig udtalt, at Hovedværten maa lægges paa Sjællands Forsvar og sluttelig Kjøbenhavns Forsvar. Det var et ganske andet Standpunkt, det ærede Medlem indtog i Forsvarskommissionen, og de kostbare Anlæg over Storebelt, som han stillede i første Række, talte jo tilstrækkelig for, hvilken denne anden Anskuelse var. Jeg har ingenlunde villet koncentrere Forsvaret omkring Kjøbenhavn. Jeg har fremhævet, at det gjælder om at forsvare Sjælland; thi ganske sikkert er Sjælland Landets naturlige Fæstning, og det befæstede Kjøbenhavn er denne Fæstnings Reduit. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zuel) mente, at jeg kun havde angrebet ham med „schlechte Wijs“, som han sagde; men slige Indvendinger hører man altid udtale, naar Nogen er bleven besejret i Diskussionen; naar man ikke kan forsvare sig paa anden Maade, siger man til Modstanderen, at han siger „schlechte Wijs“. Naar man ikke er gaaet nærmere ind paa, hvorfor Sjælland og Fyn ikke skulle forsvares til det Yderste, hvorfor vor Hovedstyrke ikke altid maa koncentreres der, da er jo Grunden hertil netop den, at det er umuligt at overkomme Alt; men at det først og fremmest kommer an paa at sikre Sjælland og til Slutningen Kjøbenhavn for det Tilfælde, at et Angreb mod Sjælland ikke skulde kunne afslås. Jeg veed ikke, hvilke Sagtyndige der har udtalt sig saa fordelagtig om Fæstningen ved Frederikshavn som netop stiftet til Sjællands

Forsvar. Jeg tror, at i saa Henseende er denne Fæstning overmaade slet. En Befæstning ved Frederikshavn kan ganske sikkert have sine Fordele, navnlig, som det ærede Medlem antydede, i Forbindelse med Wilhelmshafen og Kiel. Det ærede Medlem troede, at Sjælland meget godt kunde blive angrebet af Sverrig og England. Jeg tror ikke, at der er et eneste Medlem her i Salen, der har en lignende Anskuelse. Jeg tror, at begge disse Magter meget snarere vilde vælge Sjælland og først og fremmest Kjøbenhavn til Angrebspunkt. Det var omtrent det Bigtigste, jeg havde at sige. Dog skal jeg endnu tilføie et Par Ord til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), der navnlig fandt, at jeg havde gjort mig det til Opgave at være særlig ubehagelig mod de militære Medlemmer, som dog modtog mig med al Venlighed. Jeg maa oprigtig tilføie, at nogen Venlighed fra den Side har jeg hidtil just ikke kunnet bemærke. Den Eneste, der har udtalt sig fordelagtig om, hvad der er forelagt af mig her, i Thinget er det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), og jeg tror heller ikke, at jeg denne Gang har haft Leilighed til at være eller har været mindre behagelig imod ham. Tvertimod. Jeg har udtalt min Tak til ham og følt mig ham meget forbunden. Jeg skal kun med et Par Ord berøre, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds sagde om Stabsjergenter. Han fandt, at de burde vedblive at forrette Officerstjeneste; det finder jeg ogsaa; men det forhindrer aldeles ikke, at de overtage de Overfergentforretninger, der bidrage til at give dem mere Anseelse overfor de Menige.

N. P. Jensen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det er tredie Gang, det ærede Medlem forlanger Ordet. Der-til udkræves Thingets Samtykke. Hvis Ingen udtaler sig derimod (Ophold), anser jeg Samtykket som givet.

N. P. Jensen: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet; jeg bad om det før, men lod mig stryge af Grunde, jeg neppe behøver at forklare. Nu have imidlertid den ærede Krigsministers fornyede Udtalelser nødsaget mig til at tage Ordet. Jeg skal da først gjentage, hvad jeg engang tidligere har haft Leilighed til at udtale, at, naar jeg taler her i Thinget, sker det selvsjælgelig kun overfor Folkethinget som det Forum, der skal bedømme, hvorvidt de Grunde, jeg anfører for min Opfattelse, ere rigtige eller ikke. Jeg tillod mig ved denne Sags 1ste Behandling, den anden Dag tror jeg, at udtale mig udsærligt om det forelagte Lovforslag, og jeg kan roligt henstille til de ærede Medlemmer, om jeg ved den omhandlede Leilighed